

Nem véletlen, hogy az ő soraiból került ki a második világháborúban a fasiszta megszállók ellen küzdő ellenállási mozgalmak számos vezetője.

Franco rémuralma még tart, de már recseg-ropog és nem kétséges, hogy a népek ébredő öntudata előbb-utóbb elsodorja.

Dr. Felkai Dénes

VÁLASZÚTON

RÖVID idő múlva szavazóurnák elé járul a magyar nép: országgyűlési képviselőket választunk.

Az elkövetkező választások mind bel-, mind külpolitikai szempontból igen nagy fontosságúak.

Belpolitikailag jelentősek lesznek a választások, mert módot nyújtanak népünknek arra, hogy az elmúlt két esztendő alatt *megváltozott politikai véleményének érvényt szerezzen. Alkalma nyílik a magyar népnek olyan kormányt választani, amely az igazi magyar nemzeti érdekeknek megfelelően, letöri a drágaságot, felszámolja a reakciót, megőrzi és megerősíti az ország függetlenségét, és következetesen folytatja az újjáépítést a hároméves terv alapján.*

Nemkevésebbé lesznek jelentősek külpolitikailag a magyar választások. A tárgyilagos és jóindulatú külföld látni fogja, hogy Magyarország ügyeit az egyik legdemokratikusabb választójog alapján megválasztott demokratikus kormány vezeti. Világos és félremagyarázhatatlan bizonyítékát kapják majd a külországok annak, hogy *a magyar fejlődés irányvonala és üteme a magyar nép politikai érzésének spontán és őszinte megnyilvánulása.* Szomszédaink pedig láthatják majd, hogy Magyarország a gazdasági konszolidálás és újjáépítés mellett politikailag is megújodik és megszilárdul.

A magyar választásokon a honvédségre is jelentékeny szerep vár, és ezt a szerepet jól kell betöltenie. A Horthy-féle hadseregben a honvédek egyik legegységibb jogukat: a szavazás jogát nem gyakorolhatták. A mai demokratikus hadsereg, a magyar társadalomnak politikailag egyik legjobban és legrendszeresebben tájékoztatott csoportja, amely szavazataival előbbre viheti a haladást. Itt a hangsúly nem is annyira a szavazatok számán van, mint inkább azon, hogy az egyes alakulatok szerteszét szórva az országban, jól tájékozott góccokat képeznek a falusi lakosság kevésebbé tájékozott tömegében. Nem beszélve népünk hagyományos egyenruha tiszteletéről, amely *módot ad minden paráncsnoknak, hogy civil barátait és ismerőseit nemcsak érveikkel, de személyes példájával is a demokrácia oldalára állítsa.*

A választások kitűnő alkalmat nyújtanak arra, hogy hadseregünk, amelyre nem egyszer, és esetenként sajnos nem is ok nélkül

állapították meg, hogy reakciós, bizonyítsa ennek ellenkezőjét. Az a honvédség, amely szerét fogja ejteni annak, hogy szavazataival a demokratikus erőket, a haladásért és a magyar ügyért legnagyobb bízgalommal és legkövetkezetesebben harcoló pártokat támogassa, e cselekedetével nemcsak a magyar köztársaságot és demokráciát erősíti, de egyben saját rossz hírét is felszámolja és alapját veti, annak a bizalomnak és szeretetnek, amellyel minden nép dolgozó tömegei a valóban sajátjának mondható, vele azonosan gondolkozó hadsereg iránt viseltetnek.

Ezenkívül demonstratív jellegű lesz a választás nemcsak a haladást képviselő erők, hanem a maradás — ha nem is túlságosan jelentékeny — de el nem hanyagolható csoportjával szemben. *Minden honvédségi szavazat, amely a következetes és nem csupán nevükben demokratikus pártokra esik, szorosabbra fűzi a népi erők és a népi hadsereg viszonyát.* Nyilvánvalóvá teszi emellett a tegnaposok számára, hogy a honvédség felé való tapogatózás számukra nemcsak reménytelen, de egyenesen veszélyes is lehet.

Az eddigiekből látható, hogy nem csekély tétek forognak kockán. Ezért nem kicsi a felelősség sem, amelyet minden választópolgárnak, köztük természetesen bajtársainknak is, állásfoglalásukért viselniük kell. A támogatandó párt kiválasztásának nehéz és felelősségteljes munkájánál jelentős segítséget nyújt az a tény, hogy *a magyar demokrácia 4 nagy pártja felújítja a „Függetlenségi Frontot“ és választási szövetséget köt. Ez nem jelent „közös listát“* vagyis azt, hogy csak egyetlen névsorra lehet szavazni. *De jelenti azt, hogy a demokratikus pártok nem egymás ellen puffogatják el puskaporukat, hanem összefognak a közös ellenség, a reakció ellen.* E 4 párt rászolgált a támogatásra, mert vállivetett munkájuknak köszönheti a magyar nép a függetlenséget, az újjáépítés megindulását, a földosztást, az üzemi bizottságokat, a köztársaság kikiáltását, a forint megteremtését, a vashidakat és közekedést, az államosításokat, a 3 éves tervet és *azt, hogy most módjában van és szabadon van módjában politikai véleményét nyilvánítania.*

Ezekon a pártokon kívül is indulnak kisebb-nagyobb „ellenzéki pártok“ a választásokon. Ezekről az „ellenzékiekről“ azonban már eddig is számtalan ízben kiderült az, hogy *nemcsak a magyar demokrácia ilyen, vagy olyan alakjait, de nem kevésbé magát a demokratikus társadalmi rendet is ellenzik* és céljuk nem a demokrácia tárgyilagos, építőjellegű kritikával történő megreformálása, hanem összeesküvésekkel való megsemmisítése. E pártok alapítói és vezetői közé tartoznak azok, akiket koalíció-, munkás- és köztársaságegellenes magatartásuk miatt az egyik demokratikus pártból el kellett távolítani. Ide tartoznak továbbá azok is, akik az útilaput nem akarván bevárni, önként távoztak el abból a pártból, amelyet addig alkalmasnak véltek arra, hogy saját antidemokratikus képükre formálják át. Ellenzéki pártot alapított az a volt államtitkár is, aki mint a „magyar demokrácia fékje“, kívánt érdemeket szerezni magának. Ellenzékiek nevezi magát az a párt, amelynek vezetői az elmúlt választásokon is csak

egy másik párt listáján tudták magukat megválasztatni, ahonnan a mandátum megszerzése után rövidesen eltávoztak. És végül ellenzéki programmal óhajt magának szavazatokat szerezni az a ma keresztény humanizmust hirdető képviselő, aki Horthyék parlamentjében a nőkre is kiróvándó botbüntetést követelte. . .

Fentiek ismeretében a szavazófülkébe való belépéskor bajtársainkra már csak egy, de fontos feladat vár: a tények mérlegelése alapján szavazatukat leadni.

Leszavazni arra a demokratikus pártra, amelyik politikai meggyőződésük és világnézetük szerint, nemcsak ígért, de legtöbbet is tett Magyarország demokratizálásáért.

Leszavazni szabadon és befolyásmentesen arra a pártra, amelyik megítélésük szerint, a leghatékonyabban közreműködött az anyagi felemelkedés megalapozásában.

És leszavazni, az eddig tapasztaltak alapján arra a pártra, amely a legkövetkezetesebben törekedett rá, hogy nyugati inperialista hatalmak Magyarország szuverénitását meg ne sérthessék, belügyeibe bele ne avatkozhassanak. Amely nemcsak jelszavai szerint, de egész politizálásával rászolgált a „legnemzetibb magyar párt” jelzőre.

Megszabadulni a múlt zsarnokaitól, a nyomor rabságából és az új rablánc kovácsaitól. Ez az a szempont, amely minden honvéd-szavazó szeme előtt kell lebegjen. Ez fogalmazta meg 99 évvel ezelőtt Petőfi Sándor is nagyszerű tömörséggel:

„Rabok legyünk vagy szabadok
Ez a kérdés, választatok!”

Lóránt Imre

ALKALMAZÓ MEGBESZÉLÉSEK TERVEZÉSE ÉS VEZETÉSE

EBBEN a cikkben a csapattest és ennél kisebb keretekben mozgó alkalmazó megbeszélések tervezésében és vezetésében igyekszem gyakorlatilag felhasználható támpontokat és irányelveket adni.

A demokratikus honvédség vezetői ugyanis a tisztí és tiszthelyettesi elméleti továbbképzés gyújtópontjába az alkalmazó megbeszéléseket állították be, mert ezek keretében szerezhetik meg, frissíthetik fel, vagy gyarapíthatják legkönnyebben a tisztek és tiszthelyettesek (elsősorban a csapatbiztosok és tiszthelyettesek) katonai ismereteiket, tudásukat.

Jelenleg felülről kezdve a zászlóalj- és kiegészítő parancsnokig bezárólag minden honvédkötelék parancsnokának kell alkalmazó megbeszéléseket tervezni és vezetni. Ezek közül pedig többen nem kerültek még abba a helyzetbe, hogy az ehhez szükséges ismeretekre és tapasztalatokra szert tehettek volna.